

L' ART DEL PAGÉS

CAMINS VEHINALS

Per demés seria l' aturarse á reconeixer y demostrar la grandíssima importancia que 'ls camins vehinals y morralers ó de ferradura y fins las servituts públicas, enclouhen pera 'l desentrotllo de la riquesa y lo benestar del habitants d' un pais qualsevol, essent inqüestionable que, majors esforços requereixen ahont son més necessaris y es més fácil sa construcció, com ho es també que, ahont las causas pera sa alteració abundan, major zel y cuydado necessita sa conservació, y més travalls exigeixen sas reparacions.

Durant l' hivern, poch falta pera que moltas poblacions rurals viscan aisladas complertament, per lo deplorable estat que mantenen los camins vehinals y morralers públichs, fent més pesadas sas propias faenas, sense que deixi d' esser aborrible 'l tránzit en las demés estacions del any, per no ferse may las reparacions necessarias, pera que aixís no fos.

Bé coneixém que l' estat angustiós perque atravessan los municipis no permet á la generalitat de nostras corporations populars pressupostar grans cantitats pera atendre degudament á aquets importantíssims serveys, que son de sa incumbencia y á ells están obligadas, però d'

aixó no pot despendres ni molt menos que deixi d'esser censurable, molt censurable, l' olvit á que 's tenen abandonadas, lo desatesas que 's troban, aquestas obligacions.

Y no exagerém rés al censurar durament lo lamentable abandono en que nostres ajuntaments tenen los serveys de policia rural, especialment los que als camins se refereixen, per no poder esser substituïts per la iniciativa y 'l cuydado particulars, y revestir además la importancia que ja 'ls hi deixém donada, y es de tots coneguda; puix si bé es cert que será tal vegada una rara excepció trobar un ajuntament que 's trobi en situació de poder dedicarse ni encara á pensar obras públicas de que tots han menester, no es menos cert també que pera facilitar la comunicació d' uns pobles ab altres, pera fer més cómodos y quasi podém dir possibles los viatjes, pera donar, en fi, algun moviment á sos productes y participar una mica de los d' altres payssos, sense grans gastos, sense consignar grans canlitats en los pressupostos, cap ó pochs hi haurá que no pugan tenir en bon estat sos camins vehinals y fins modicarlos convenient per medi del poderós recurs de la associació consignada y regulada pera tals casos en lley municipal vigent y altrás ab lo nom de *Prestació personal*.

En las épocas, donchs, en que 'ls pagesos se troban una mica alleugerits en sas fadigas y que precisament son las més oportunas pera emprendre aquesta classe d' obras, deuen los alcaldes y ajuntaments zelosos promoure y exigir aquest servey, encara que trobin en los vehins alguna repugnancia al principi, segurs de que á la conclusió y després al participar dels beneficis del comú treball, han de férlosi justicia y fins tributarlosi alabansas.

AGRICULTURA PRÁCTICA

LO ERINEUM Ó ERINOSIS

la ANTRACHNOSIS (1) ó Carbó, y la PERONOSPORA ó MILDEW (pron. mildiu.)

(Acabament.)

Los *sporos* varían bastant en sas dimensions: desde 17 milésims á 5 centéssims de milímetre. y més encare en l' alsada; y de 12 á 15 miléssims de milímetre en son gruix. Durant l' estiu, sas dimensions son molt més reduhidas que per lo mes d' Octubre. Las que se forman més tart, alcansan una grandaria monstruosa, relativament.

Los *sporos* son ovoidals y adherits als *sterigmats* per la part estreta. Los dits *sterigmats* son més curts que 'ls *sporos*, y agrupats de dos en dos, ó de quatre en quatre, á la extremitat de 'ls branquillonets del receptacle fructífer.

En quant als *vosporos* ó *sporos* sexuats son molt frequents en lo gruix mateix de la fulla sobre dels pulvinuls formats per los receptacles fructífers, al mancos á la fi del estiu.

En los punts ahont son més nombrosos se fan reconeixer, en un pámpol degudament tallat, per sa sortida, y per un gruix major del mateix pámpol que lo restant d' éll,

Sa forma es esférica y la membrana casi incolora, llisa y transparent: son grandor, de 25 á 30 miléssims de milímetre.

L' *oogan* que los enclou, es irregularment *pyriforme*; sa membrana lleugerament espessa, ondolada y finament puntuada, colorada de moreno molt clar. Son desenrotllament es lo mateix de la generalitat de las plantas de igual género, y tant de 'ls *sporos* sexuats com dels no sexuats ne surten *sporos* ágils ó *zoosporos*, que, penetrant en la fulla al traves de la membrana epidérmica, produheixen allí la infecció. Sembla que, de 15 graus termométrichs per avall, sa reproducció se fa difícilment.

(1) Segons M. Terry, deu ia di se *Antrachosis*.

Los *vosporos* son donchs uns *sporos* dormitants que passen lo hivern en estat de miseria pera germinar en arrivant lo bon temps. Ells desempenyan una part molt important en lo desenrotllament del paràssit, puig que li serveixen pera travessar lo periodo hivernal.

Segons lo ja avans esmentat Dr. Negri, los *conidis*, òrgans asexuals, pero verdaders propagadors del paràssit, transportats per lo vent y caiguts sobre los pàmpols, si troban humitat suficient, rompen, per la divisió del contingut protoplásmich la membrana que l'envolta, deixant en llibertat petits corpúscols que s' diuhen *zoosporos*. Aquestos, dotats d' un ràpit moviment de transposició, primerament, é inmòvils després. se fixan enviant fora uns finissims filaments que penetran per los òrgans de respiració dels pàmpols posats en la part inferior de 'ls mateixos, donant origen al *myceli*. Y lo *myceli* en l' exterior, forma l' espès teixit llanós vagament ramificat, que 's lo que se veu á simple vista.

Aquest mateix *myceli* produheix en l' exterior millers de millions d' altres *conidis*, y al interior del pàmpol, en son *parenchima*, dona naixensa als òrgans sexuals ó femenins, los *oogotris*, y als mascles, los *anteridis*, que, fecundant als primers, donan vida, per transformació als *oosporos*.

Los *vosporos* se guareixen en las fullas y brancas, y los *conidis* en la terra, ademés, y en qualsevol part.

Lo Dr. Cobani assegurá l' any passat que los ramets *conidífers* se troban fins en los pétals de las flors del cep, cosa que altres naturalistas negavan.

Vejam are los medis que se han anat empleyant pera combatre aquesta nova plaga, y los resultats que se han obtingut.

M. Prillieux, en son informe donat après de sa excursió disposada per lo Ministeri d' agricultura de Fransa pera estudiar las malalties de las plantas, proposá com á remey contra lo desenrotll del *mildiou*, lo recullir en pilas los pàmpols en la tardor, y cremarlos.

Una viuda Ponsot publicá en lo *Messenger agricole* los bons efectes que había obtingut del sulfat de ferro, 4 kilógrams barrejat ab 20 de guix y aplicat tot en pols en temps de rosada.

M. Planchon recomana també l'ús del sulfat de ferro, però sense descuidar per això la crema de las fullas ó pámpols.

M. Viala, professor de l'escola de agricultura de Montpellier, recomana per sa part las rentadas de vidriol vert, á 50 per 100. en lo hivern; lo fer menjar las fullas per lo bestiar en la tardor, y cremar las que quedin, y treballar be las terras avans de brotar los ceps, pera colgar y ofegar los germens de la malaltia.

A primers de 1883 publicá M. Millardet en lo *Journal d'agriculture pratique* los resultats obtinguts del *fungivoro*, y diu que malgrat las moltes plujas y boiras que hi hagué en los mesos de Agost, Setembre y primers d'Octubre en lo Bordelès, l'any anterior foren aquells resultats molt satisfactoris; si be que la gran quantitat que 'n degué empleyar (60 kilos per cada 1000 ceps feu molt costós aquell remey, y solsament soportable, per lo tant, pera vinyats com aquells, d'un valor excepcional.

A mitjans del mateix any y ab referencia á lo acordat en lo *Congrés italiá sobre las malalties de las plantas* celebrat, lo *Monitore vinicolo italiano* recomaná als culliters de son país, apart la indispensable recolecció y crema de fullas visiblement atacadas, pera contenir la marxa del *mildew*, l'ús de la flor de sofre, de sofre y cendra barrejat, de sofre y cals, y del sulfuro calcich de Pascualini, que s'obté fent bullir com á mitja hora en 6 litres d'aigua 1 kilógram de cals viva y 2 de sofre.

En lo mateix any 1883 un italiá anomenat Vivenza, obtingué de la Diputació provincial de son territori una quantitat pera fer ensaigs d'aspersió dels ceps ab solucions de sal de ferro y alcalinas per medi de bombetas, pera combatre lo *mildew*, y cregué satisfactoris los resultats obtinguts. Y habent excitat á un company seu, lo Dr. Gazzoti, á seguir los experiments, aquest volgué ensajar també la potassa que lo dit Vivenza li havia recomanat; però l'adroguer que li vengué, s'equivocá, donantli sosa en lloch de potassa, pero ab tan bona sort, que l'endemá de l'aplicació trobá atrofiats los filaments de la *Peronospera*.

Gazzotti y Vivenza empleavan la sosa en estat de carbonat, pero altre italiá nomenat Cettolini, sosté que 's mes activa en estat d'hidrat; y la revista tantas voltas citada lo *Monitore vinicolo* recomana als culliters, en vista d'aixó, que fassan en—

saigs comparatius entre la solució del carbonat de sosa á 2 ó 3, per 100 de aigua, y la del hidrat de sosa, ó sosa caústica del comerç, en proporció de $\frac{1}{2}$ á 1 per cent d'aigua, segons l'intensitat del mal.

L'expressat senyor Cettolini en la *Revista d'agricultura è di Enologia* de Conegliano, consignant haber donat també bons resultats l'empleyo del hidrat de sodi en dissolució en l'escola agrària superior de Montpeller, recomana pera sa aplicació un aparato que posá á la venda la *agencia enológica* de Milan.

Consisteix lo tal aparato en un recipient de llauna en forma de quart de cercol pera que s'adopti millor á la cintura del operari; y subjectat ab una corretja y sibella per detras.

Ab un costat porta l'aparato la bomba d'ayre, posada en acció per la ma del operari, y al altre un broch com de regadora, de finissims forats, al extrem d'un canó de goma per ahont surt lo líquit per la bomba impulsat.

En lo centre hi ha altre forat ab son embut pera rebre lo expressat líquit.

Darrerament lo *Giornale vinicolo* aconsella que sens deixar de seguir los ensaigs ab lo hidrat de sosa, se segueixen també los de sofre y cendra, de sofre y cals, lo fungivoro de Apt, que diu compoundres de sulfat de ferro, (vidriol vert), guix, cals y sofre en parts iguals, ó sia en 25 per 100 de cada cosa; que no s'olvidi la crema de las fullas secas: y que despres de podats los ceps, sels hi dona una capa ó bany de sulfat de ferro, dissolt en aygua, en la proporció d'un cinquanta per cent de cada cosa.

Aixó 's tot lo que 'ns ha aparegut mes digne d'esmentar d'entre lo molt que s'ha escrit sobre las tres malalties objecte d'aquestos estudis y á aixó pot dirse que queda reduhit tot quant se sap respecte á la naturalesa, efectes y medis de combatrer. Es veritat que cap d'aquestos medis se pot donar com á tan decisivament apropiat com ho es avuy lo sofre contra l'*oidium*, pero nous experiments que ab ells se fassen, innovacions, mes ó menys científicas ó casuais que s'hi introduhescan; nous ingredients á que coneguda la naturalesa del mal, s'acudeixi pera atacarlas, podrán sens dupte ajudar molt ó disminuhir l'intensitat de las plagas que 'ns ocupém, y tal volta á trobar per

fi un medi práctic y segur, també de deslliurar á la vinya d' aquestos nous enemichs que han vingut á afahigirse á los molts que de tot temps afligian als conrehuadors de ceps, y feyan que fos ja proverbial en Italia, alló de que

«Qui te vinya, te tinya.»

Escrit lo que precedeix, hem rebut un dels darrers números del *Journal pratique d'agriculture*, en lo qual se pregunta: *¿Si existeix algun remey segur contra la Peronóspera?* y després de passar revista á quasi be tots los que deixém nosaltres indicats en aquest estudi, acaba dihent que res se sab encara de decissiu, y que es cuestió d' ensajar cada qual los dits remeys y 'ls demés que pugan apareixe, pera veure si al fi pot trobarsen un que oferesca complerta seguretat.

També en una conferencia que acabém de tenir lo gust de celebrar ab lo tan conegut viticultor, l' Excm. senyor don Joan Miret, justament alarmat per la intensitat y extensió ab que s' ha deixat caure sobre nostres vinyats de la costa de Llevant, alguns punts del Vallés, gran part del Panadés y del Camp de Tarragona lo funest *mildiou* (que nostres pagesos anomenarán probablement *malura nova* ó *floridura*), després de passar revista á tots los remeys que deixém indicats, com havém dit, prenguérem acta d' altres dos recomanats en la revista titulada *La Vigne française* anomenats l' un, lo *Sulphocycano ferrigue* y l' altre *Regenerateur Guilbert*.

Lo primer s' emplea en pols en tres diferentas vegadas: una després del segon ensoframent actual, ó sia quan lo rahim se forma; altra per mitj Juliol, y altra á primers d' Agost. Serveix també contra l' *Oidium* y se 'n gastan 150 kilos per hectàrea en las tres vegadas, costant 15 franchs los 100 kilos en Tolosa casa M. Gazol Gamesles, 57, carrer Lafayette.

Lo segon es líquit y se 'n gasta un hectólitre, disolt en 20 d' aygua pera una hectàrea, servint també contra la *Anthraxis* en forma de bany ó capa á la proporció d' un litre pera dos d' aygua; necessitantse pera sa aplicació las instruccions que conté 'l manual, que s' acompanya ab lo específich.

Lo esmentat senyor Miret, qual competència en las tals matèries es ben coneguda, està recullint observacions que es d'esperar no deixarà de fer públiques pera instrucció del país cul·liter; exemple que es de desitjar segueixin altràs personas, com ell també competentas en aquestas ditas matèries, á fi de fer entre tots la mes llum possible sobre un assumpto que tants quantiosos interessos afecta y que podria tal vegada incloure en sí més gravetat que la mateixa invasió filoxèrica, sisquera per lo fulminant de la seva acció, com havém fet constar avans diguera al senyor ministre d'Agricultura d'Italia, lo director general del ram allí.

P. S. Per rahó de no haverlo vist publicat fins lo dia 6 del corren, no haviam pogut incloure entre 'ls medis empleats contra la Peronóspora, lo següent:

Lo professor M. Foex, director de la escola d'Agricultura de Montpeller, apar haven obtingut bons resultats del empleo d'una solució d'ácit fénich en aygua sabonada. Pero adverteix que 'ls tals resultats los ha obtingut tan sols en lo laboratori, puig li ha faltat camp major d'experiencias, per haverse contingut bastant la invasió del mildew en son departament.

La proporció seria d'una part d'ácit fénich ordinari, en 100 de aygua sabonada. Lo líquit s'aplica per medi d'un polvorisador, de manera que 's banyi la par inferior del pámpol: y de part del vespre, pera evitar una massa rápida evaporació. Al cap de pocas horas se pot comprobar com quedan sechs completament los filaments y los codinis de la Peronóspora, y no 's veu més la aureola blanca que indica la incompleta destrucció del myceli ó aparato vegetatiu del paràssit.

THEODOR CREUS.

Vilanova y Geltrú, Juliol, 1884.

VARIETATS

AUCELLS DE NIT

L'aspecte d'aquesta classe d'aus es en general repulsiu, y d'aixó neix lo terror supersticiós que algunas personas tenen á aquells animals, atribuhintlos hi propietats que sols existeixen en sa imaginació y creduli-

tat; tenen aquestes aus los ulls grossos, ombrils, esgarriats y com vetllats per la son ó la melancolia; peu corvo y ganxut, garras fortes y punxagudas; plomatje abundant y fi; de color clar en los que habitan en paissos septentrionals y mes fosch en los dels meridionals.

En aquesta classe son comuns lo duch y lo mussól, que solen habitar en los campanars y edificis abandonats, y que ab son crit lúgubre atemoritzan de nit als aucells, però en cambi de dia 'ls atrau y 'ls atacan cruelment sense que puguin defensarse, perque ab la llum solar están enluer-nats y no poden evitar los paranys dels enemichs.

Per aixó serveix lo duch pera la cassa, portantlo al efecte tancat en una gabiá y situat en un clar, aviat s' ompla son voltant d' aucells, que poden ser fàcilment cassats en paranys ó ab trampas ab bèsch preparadas ab temps.

L' óliba nihua en las torres, sostres de las iglesias y grans edificis, y ab sos crits y las suposicions que 'l vulgo refereix, se las ha cregut per los ignorants aus de mal senyal; però prestan excelents serveys, perque destruheixen moltes bestiolas y ratas. La gran óliba blanca ó harfanch de Suecia y de Laponia, es notable per la blancura de son plomatje, y per ésser la mes grossa dels rapassos de nit, podent menjar cabridets y conillets, que 's menja sencers, y dels quals paheix lo nutritiu, y despres vomita la pell y los ossos. Son cap es grós, y las alas en estat de repós tenen setze polsadas inglesas desde la espatlla fins al cap d' avall de las plomas mes llargas.

Per lo contrari, la mes petita es la scops, qual cos está vestit ab un plomatje de colors gris, roig, fosch y negre, essent aquesta especie com las orenetas, que segons las estacions viu en diferents paissos. pera no sufrir los cambis de temperatura.

Habitan llochs deshabitats y enrunosos, perque en ells hi trovan altres animals que constituheixen sa alimentació preferida; y quantas llegendas y suposicions fantásticas s' atribuheixen á aquestas aus, son supersticions ridículas y propias tan sols de la ignorancia.

MERCATS

Aragó.—La sega de cereals s' está terminant en la major part de las comarcas aragonesas.

En lo baix Aragó sobre tot, desde Hija á la raya de Catalunya, los resultats de la sega no poden ésser mes satisfactoris pera aquells pagesos, tan poch acostumats, per desgracia, á conseguir bons rendiments.

Segons noticias, per lo general s' alcansará en tot Aragó una bona cullita, exceptuat en la part de Castiliscar y Sádava, del territori de Cinco Vilas, ahont, per no haver plogut en temps oportú, durant la tardor última, la sementera no adquirí lo degut desentrotllo.

Barbará.—Ja están terminats los travalls de la sega. La cullita no es mes que regular, á causa de las copiosas pluhas que 'n podriren una bona part.

Berga.—Xeixa á 16 pessetas la quartera.—Forment á 14'50.—Segla á 10.—Segla xcixós de 1.ª á 12.—Id. de 2.ª á 11.—Ordí á 9'50.—Cibada

á 7'50.—Blatdemoro á 12'50.—Garrofins á 14'50.—Fabas á 15.—Fabons á 15'50.—Monjetas á 26.—Patatas inglesas á 8.—Id. blanques á 7.

Gandia —Bajoca á 1'25 pessetas arroba.—Seba á 0'62.—Tomatechs á 1'75.—Pebrots á 3.—Patatas á 1'50.—Monjetas á 2'50.—Pomas á 1'50.

En la anterior setmana s' esportaren las següents cantitats dels principals fruyts y verduras del mercat de Gandia:

Bajoca 3.200 ki'ógrams.—Tomates 292.000.—Sebas 27.750.—Patatas 29.850.—Pebrots 38.500.—Pomas 20.000.

Gerona.—Blat á 10'25 pessetas l' hectólitre.—Mestall á 18.—Ordi á 10.—Blatdemoro á 16'25.—Monjetas á 33.—Fabas á 15'50.—Mill á 18.—Cibada á 9'50.—Vessas á 16.—Ciurons á 30'25.—Patatas á 0'15 lo kilógram.—Oli á 11'06 lo decálitre.

Reus.—Aquest mercat está encalmat y las operaciones son escasas por tener poca importancia las demandas y trovarse 'l consum molt assortit.

Admetlla Esperansa, de 13 á 14 y $\frac{1}{4}$ duros, segons classe.—Planeta; de 12 $\frac{3}{4}$ á 13 duros quintá de 41'60 kilógrams.—Comú, de 10 $\frac{3}{4}$ á 11.—Garrofas á 32 rals.—Avellana, de 36 á 37 pessetas: en classes regulars se fa de 33 á 34 lo sach de 58'40 kilos.—Grá de 11 á 11 y $\frac{1}{2}$ duros quintá.

Santander.—Los preus de las farinas segueixen fluixos en la plassa de Santander, escassejant sempre 'ls negocis; las primeras classes se pagan á 15 rals la arroba; de segona s' han ajustat darrerament uns 2.000 sachs á 13'50 rals.

Tortosa.—La oruga ha ocasionat y ocasiona grans perjudicis en las fértils hortas de Tortosa, puix destrueix las plantas ab extraordinaria rapidesa. La cullita del blatdemoro es la mes perjudicada, puix en molts horts s' han perdut per complert, vejentse precisats los culliters á treballar las terras y criarihi altres classes de plantas.

Aixís mateix succeheix ab los pebrots: verdaderament es tan extraordinaria la plaga d' oruga que assota aquells camps, que en algunas fincas en una nit han tirat á perdre per complert las plantas d' una regular extensió de terreno.

Vich —Xeixa á 14'50 pessetas la quartera.—Forment á 13'50.—Mestall á 10'50.—Séjol á 9.—Ordi á 7'50.—Cibada á 6.—Espelta á 5.—Blatdemoro á 11.—Mill á 13.—Fajol á 10.—Fabas á 11.—Llegum á 11'50.—Fasols á 16'50.—Ciurons á 19.

OLIS.

Diuen de Valencia que l' aspecte de la nova cullita, tant en aquella provincia com en las dos restants que venian á formar antigament lo reyalme, es inmillorable. L' arbrat se presenta hermós, carregat d' abundants rahimets de flor; lo temps es favorable pera la nova producció; á continuar aixís durant tot lo present mes, se pot assegurar que la cullita será, en conjunt, tan bona com la del any 1868.

Los preus de las pocas existencias que 'ls quedan dels superiors de la Serra d' Espadan, varian entre 53 y 54 rals los 10 kilos, quals preus se creu que continuaran fins la nova recol·lecció.

Los olis mitjans no trovan fácil sortida, porque las demandas pera 'l Nort d' Espanya no son de tanta importancia com los anys anteriors; però suposan que pera 'l consum local trovarán aquestos colocació als preus de 46 y 47 rals los 10 kilos.

De la conca oliverera del Ebro tenim molt bonas noticias; lo mateix ab respecte de la gran campinya del Maestrat, quals olivas presentan un aspecte tan afalagador que fa concebir fundadas esperansas als masovers d' aquella zona de recolectar una abundant cullita.

Los preus dels de Tortosa superiors, se cotisan de 45 á 46 rals los 10 kilos, y 'ls del Maestrat desde 41 á 43, segons calitat ó classe.

També son satisfactorias las noticias que tenim d' Andalucia.. Las abundants pluhas de Febrer, Mars y Abril han contribuit d' una manera poderosa á que 'l camp, que en Desembre y Janer presentava un aspecte desconsolador per falta d' ayguas, se trovi avuy en condicions altament inmillorables pera 'ls culliters andalousos, per tots conceptes.

Los olis d' aquesta procedencia, que durant lo mes anterior baixaren una mica á la vista de la preparació del arbrat pera la vinent cullita, avuy han prés algun favor, consecuencia de las moltas demandas que s' han fet del extranger, quals demandas fan que las existencias se vajan agotant, y que 'ls culliters estremin sas pretensions.

Los preus á que 's cotisan varian entre 35 y 36 rals los 10 kilos, segons classe y procedencia.

A Reus, los preus continuan fluixos, no variant de 11 ³/₄ de ral quartá.

SUROS.

De las noticias rebudas per *El Palafrugellense* resulta, que ha arribat bastant suro á Palamós pera D. Joan Forgas, haventlo examinat desseguida varis fabricants per coneixer que dit senyor acostuma oferir sos géneros á preus enrahonats.

Consigna també que aquest any los fabricants se presentan molt poch animats en efectuar compras de suro del país, en rahó á que molts no han venut encara sos trefins grossos, xampanyas y particularment per esser poch satisfactoris los resultats que han obtingut en las últimas compras de suro verificadas l' any anterior.

En bé de la classe de propietaris y fabricants, aconsella que 's fassin en lo possible mútuas concessions, per estar estretament relacionats los interessos dels dos.

Sembla que en la Frontera 'ls fabricants operan ab molta prudencia en las compras d' aquest any, lo qual deuria ser imitat per tots los d' altres comarcas. Aquesta manera de procedir, després d' esser molt llohable, resultaría per últim en profit dels interessos de la industria suro-tapera.

VINS

Segueix molt encalmat lo negoci dels caldos per haver disminuït la demanda de Fransa á causa del cólera.

Los vins baixos se cotisan de 14 á 20 pessetas la caga; los regulars, de 21 á 24; los del Baix Priorat, de 30 á 31; los del Alt Priorat, de 34 á 38; la mistela blanca á 45 y la negra de 55 á 60.

CALENDARI DEL PAGÈS

JULIOL

REFRANS D' AQUET MES

Pel Juliol, ni dona ni col —Pel Juliol, ni dona ni caragol.—Caragol y dona, tot l' any es bona.—Juliol y Agost, ni tomátechs ni pebrots.—Juliol sense rosada, dú la pluja amenassada.—Qui no bat pel Juliol, no bat quan vol.—A's polls del Juliol, sempre 'l cap ó 'l cul los dol.—Pel Juliol, no sega qui vol. Lo Juliol, no s' en vá sense varol.—Al estiu, tota cuca viu; al hivern, tota pert son govern.—Al estiu, la formiga surt del niu.—Any de figas flors, any de plors.

NOTA.—Preguém á tots aquells que sápigán algun refrá que no vinga continuat en aquesta colecció per mesos, se servescan enviárnosel pera completarla. Com observarán nostres lectors, alguns dels mesos han quedat buyts per no haver trovat proverbis que s' hi referissen, motiu pel qual hi hem posat los generals á que 's refereixen ó tots los mesos.

Imprempta de «La Renaixensa», Xuclá, 13, baixos.